

Evangeliumi hírnök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettet
lumnak minden pogány népek kö
(Mt 13:10)

12 — 55
Rev. Major Michael
154 Regent St.
Campbell, O.

Itt kezdődött ! . . .

ITT KEZDŐDÖTT kinszenvedésed,
Hol ezelőtt megpihentél . . .
Gecsemánében.

Itt izzadtál vért mindazokért,
Akiket nagyon szeretted, . . .
Gecsemánében.

Halálra készülsz s inted őket,
Imádkozva vigyázzanak.
De míg gyötrődöl éretekkel,
Ők gondtalanul alszanak.

Magad maradtál, drága Mester,
Már nem lát királynak a nép
Gecsemánében.

Messze már a meggyógyult sánta,
Gyógyult vak sem látja, mi szép
Gecsemánében.

Isten voltál míg mászt segítettél,
Ember vagy a szenvedésben,
De büntelen, azért nem ítél
Feletted joggal senki sem.

Arcul köpdösött a csöceselék,
Tövisből fonták koronád,
Drága Mesterem.

De ártatlanságod font köré
Örökké fénylő glóriát,
Drága Mesterem.

Fájdalmadban Atyádhoz kiáltasz:
"En Istenem, miért hagytál el?"
De a megtért latort megmented,
Mennybe viszed magaddal el.

Mi zárt ajtók mögött vitatjuk,
Vajjon mi lesz mostmár velünk,
Ha árvák lettünk?

Pedig nincs ok a félelemre,
Mert Jézus él! Itt van velünk
A hü Mesterünk.

Nem ítél el hogy szétfutottunk,
Ő megbocsátó szeretet!
Eljön közénk és így köszönt ránk:
"Békesség legyen veletek."

Vajda Pál

HA VALAKI büszke: az azt jelenti,
hogy tul van telve. Többje van, mint a-
mennyit elbir.

"A BÜN ZSOLDJA . . . A HALÁL"

Róma 6:23.

A bűn magában hordozza a rettenetes következményeket, vagy a súlyos büntetést. Korunk nyugtalansága, félelme és bizonytalan vergődése és szenvedése nem más, mint annak a valóságnak kinyilatkoztatása, hogy az Istennélküli élet csak egy nagyon rövid ideig elégíti ki az embert, de aztán tapasztalni kell a bűn átkos következményeit.

A zsold, vagy fizetés együtt jár a szolgálattal. Az emberek fizetést kapnak azért a szolgálatért, amit elvégeztek, vagy amit szolgálatukkal befejezéshez akarnak juttatni. Minden ember szolga és minden ember odaáldozza magát a szolgálatra. Egyik a bűnnek szolgálatára, a másik pedig a Isten iránti engedelmeségnek a szolgálatára. — Róma 6:16 És e kétféle szolgálatban levő emberiséget minden korszakban az különböztette meg, hogy mi volt szolgálatuknak gyümölcse.

Az egyik embercsoport édes, jó gyümölcsöt terem. Illetve, törekszik életében igazságosan, Isten akarata szerint élni; a másik embercsoport pedig keserű, fanyal gyümölcsöt terem. Élete ellentétben áll az Istennel s gondtalanul bűnös kívánságainak engedelmeskedve, a bűn árjába merülve, szolgálja hűségesen urát, mesterét. Az Ur Jézus Krisztus így különbözteti az embereket: "Minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa pedig rossz gyümölcsöt terem . . . Vajjon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtortjéről fügét? . . . Azért

az ő gyümölcseikről ismeritek meg őket." — Mt7: 16 — 20.

Isten törvénye lefektetett egy olyan igazságos életszabályt az ember részére, mely igazságosan mondja ki majd az ítéletet minden ember fölött. Pál apostol erről így nyilatkozik: "Ki mit vet, azt aratja." — A zsoltáriró pedig boldognak nevezi azt az embert, aki a bűnös emberek útjára nem lép és a csufolódók székébe nem ül, hanem Isten törvényében van az ő gyönyörűsége. Az ilyen emberek életében növekedik a jóság, szeretet, békesség, szentség. — Így szentelődik meg az élete s így válik fokozatosan hasonlatossá az Istenhez. Milyen nagy különbség van az ilyen és az Istentől elrugaszkodott, utálatos, ocsmány bűnökben élő ember között!

"A bűnnek zsoldja a halál," jelenti ki komolyan az Isten szava. Erre sokan azt mondják, hogy a bűnnek zsoldja a zene, a mulatság, a dinomdánom, a különböző édes testi élvezetek. Minden ember, akinek van egy kis józan esze, megérti és világosan látja napról-napra, hogy azoknak az ugynevezett testi, édes élvezeteknek mi a következménye. A zene elcsendesül a nevetés s izgalmas testi élvezetek elmúlnak s mikor az ember lecsendesedik, kijózanodik, úgy érzi és fokozottan arra a meggyőződésre jut, hogy szívét és lelkét a világon semmiféle testies dolog ki nem elégítheti és, ha őszinte önmagával, azt is érezi, hogy mélyebbre süllyedt

bűneiben, amely halálos mérgeg fulánkját feléje nyújtogatja. Igen, igen, néven kell nevezni a gyermeket. A bűn szembe állítja a szülőt gyermekeivel, testvért a testvérével, országot az országgal. Megrontja a szerepetet, a családot és a társadalmat.

A tűz éget, a mérgeg öl és a bűn — rettenetesen pusztít. A zsufoltan telt börtöneinkben igen sok ifju és öreg van olyan is, aki néhány év előtt becsületes erkölcsi életet élt. Jól, dicséretesen kezdte az életet s a szülők és a család nagy reménnyel tekintett a szép jövőbe sok boldogsággal. De a vigyázatlanságuk és könnyelműségüknél fogva, valamilyen bűnnek rabjaivá váltak s mint a féknélküli autó halad bizonytalanul a forgalomban, — ugy ezek az emberek is rabjaivá válva a bűnnek, megállás nélkül rohantak bele a veszedelembe. A bűn féket vagy megállást nem ismer. Most szenvedniük kell bűneik miatt. Ez is igazolja Isten törvényének valóságát.

Ugy-e, kedves olvasóm, ha valakinek egy pohár mérget adnánk a kezébe azzal a kérelemmel, hogy ürítse ki, igya meg a pohár tartalmát, felháborodott lélekkel dobna el magától. Világos, azért, — mert élni akar. Az ördög minden istenadta napon teletöltött mérgegpoharakat ad az emberek kezébe s minden gondolkozás nélkül felhajtják, kiürítik ezeket a halálos méreggel telített bűnös poharakat anélkül, hogy gondolkodnának annak következményeire, . . . gondolkodnának Istenre és a jövőre.

Testvérem, kedves olvasóm, te is élni akarsz és nemcsak a földi létben, hanem a másvilágon is. Ha hallgatsz a lelkiismeretedre, Isten szavaira, felismered ennek az igének végtelen nagy horderejét, mélységes igazságát s e nagybőjti alkalommal, eldobod magadtól a mérgegpoharat, bűnbánatot tartassz valóban, abban a boldog tudatban, hogy — a "bűn zsoldja a halál, de az Istennek kegyelmi ajándéka pedig örök élet, a mi Urunk Krisztus Jézusban."

—Emeritus

A HARC

NEMRÉG nagyon érdekes képet láttam a televízió, ami nem volt utánzat, mesterkelt, vagy színészet. Egy harcot láttam, életre-halálra való, valóságosat. Nem tudom, mi volt az értelme, de a rendezők egy óriás kigyót hoztak össze egy tigrissel. A kezdetnél szinte biztosra vettem, a tigris lesz a győztes. Hemperegtek, port vertek fel, izgalmasan, félelmesen küzdött ez a két szörny az életért. Döbbenetesen borzalmas volt. A tigris elkapta a kigyó fejét, de nem tudott halálos sebet ejteni ellenfelén. Ahogyan folytatódóik a küzdelem, — egyszer csak látom: összegombolyodtak. A kigyó körülfonta borzalmas erejű testét a tigris körül. De a tigris sem hagyja magát. Vergődik, harap, fészti, rugja magát. Néha egészen a magasba lendülnek, a levegőbe. De a kigyó már kétszer is körülfonta magát. Már látni, mintha a tigris feladta volna a harcot és kérően tekint körül, vajjon van-e valahol segítség. Nincs. A kigyó mindig szorosabbra és szorosabbra vonja a gyűrűt. Nincs menekvés a tigris számára. Még egy utolsót, még egyszer összeszedi maradék erejét, levegőbe lendül, de rajta a kigyó is. Nem bírta lerázni, sorsa betellett, vége lett.

Ebben emberi sorsokat láttam végigvonulni. Büszke és elbizakodott embereket. Akik ezerszer állították, nekem nem árt az ital, sem a kártya, sem ez, sem az. Akik mondják, engem olyan meglepetés nem érhet, — mert én tudom a határt. Megbirkózom én az ördöggel, akármilyen erős

"Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövőendő javaknak főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, és nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment bé egyszer mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve". (Zsid. 9:11, 12.)

"Várván immár, míg lábainak zsármolyául vettetnek az Ő ellenségei, mert egyetlen egy áldozatával örökre tökéletessékké tette a megszenteltek". (Zsid. 10:13, 14.)

is az. És ahogyan folyik a küzdelem, áttekeri magát ám a kigyó az emberen is. Nem is veszi észre, hogy a Sátán uralma alatt van. És az addig harcol, küzd vele, míg a maga tehetlenségében összeroppan borzasztó szoritása alatt. Ugy néz körül segítségért, mint ezen a képen a tigris tette, de nem volt segítség, mert a küzdelmet egészen addig folytatta, míg el nem jött az a bizonyos késő.

A megmaradt erő, utolsó nekirohanás, elhatározás, nem volt elegendő, mert nem volt már annyi ereje sem, hogy levegőt vegyen.

Senki emberfiának nem ajánlatos sátánnal harcba bocsájtkozni, jobb az első egy-két összezsapás után kikerülni és idejében a megmentő Jézushoz fordulni, aki egyedül bírta legyűrni az embernek eme ősi ellenségét, az embert folyton átgyűrűzni akaró sátáni kigyó-fajzatot.

—Némethy László

Nyiltlevél

a központi gyülekezeteink tisztviselőihez

Szeretettel és tisztelettel kérjük a központi gyülekezeteink lelkipásztorait és diakonusait arra, hogy március 17-én, szombaton d. u. 2 órakor megjelenni sziveskedjenek a Cleveland Shaker-Téri Baptista gyülekezet termében a régen emlegetett és tervezett szervezkedő gyűlésen.

Nagyon előnyös és áldásos lenne Szövetségünk élére a központi diakonusi kör megszervezése és munkája, mely időközönkénti gyűlésein együtt tanácskozná, imádkozná és tanulna. Kérjük, tegyék ezt imatargyukká és ha csak lehet, a fent megjelölt időben jelenjenek meg ezen a gyűlésen. A clevelandi gyülekezetünk szeretettel fogadja a Testvériséget.

Erre a gyűlésre készülöben van az ideiglenes program, amit postán küldünk meg minden gyülekezetéhez. Ha valakinek volna e gyűlésre vonatkozó jó gondolata, azt küldje el Vér Ferenc tv.-hez, vagy pedig írásban hozza magával a gyűlésre.

A viszontlátás reményében Testvérük az Urban:

—Vér Ferenc.

Judásokkal lehetetlen megnyerni a világot Krisztusnak!

RABOK LEGYÜNK, VAGY SZABADOK?

Irta BÜTÖSI János református lelkész

TÖBB, MINT SZAZ esztendővel ezelőtt, ezt kérdezte Petőfi Sándor a magyar nemzettől, politikai vonatkozásban. A hit és lélek vonatkozásaiiban ugyanezt kérdezte a mi Urunk és Megváltónk a Benne hívő zsidóktól, amint azt a János evangéliuma 8-ik részében olvassuk: "Ha ti megmaradtok az én beszédeimben, az igazság szabadokká tesz titeket."

Ezt az igazságot az ember nehezen érti meg és még nehezebben fogadja el. Az a tény, hogy politikailag s vallásgyakorlatunkban szabadok vagyunk, elhomályosítja előttünk azt a még lényegesebb tényt, — hogy igazán, teljesen, lelki értelemben csak akkor vagyunk szabadok, ha Krisztus megszabadít. Így voltak vele a zsidók is. Azt felelték Jézusnak nem kis sértődöttséggel: "Abraham magva vagyunk és nem szolgáltunk soha senkinek, — mimódon mondod te, hogy szabadokká leszte?" A zsidó nép büszke volt arra, hogy szabadságszerető és talán csak még egy másik nemzet van a világon, amelyik hozzájuk hasonlóan tud szabadságszeretetével büszkélkedni és ez a mi nemzetünk, a magyar.

A magyar nép történelme alapján, nemzeti hovatartozásunk miatt úgy gondoljuk, hogy mi vagyunk a szabadság bátyái, zászlóhordozó hősbajnokai. Ezért olyan nehéz a mi számunkra is megérteni Krisztus mondását: "Az igazság szabadokká tesz titeket." Magyarok vagyunk mi, gondoljuk magunkban, akik meg esküdtek a Magyarok Istenére, hogy rabok soha nem lesznek, — hogyan mondhatja tehát nekünk valaki, . . . hogy szabadításra van szükségünk. Jelenlegi helyzetünk még inkább félrevezető, mert elhíteti velünk azt, — hogy, akik az ugynevezett 'Vasfüggöny' mögött élnek, azok rabmagyarok, de mi, akik azon kívül vagyunk, mi szabadok vagyunk minden vonatkozásban. Jézus azonban nyíltan a szemünkbe mondja: "Rab vagy bizony te is, akárki légy is, akárhol élj is, amíg a Fiu meg nem szabadít."

Nem a politikai szabadságot kicsinyli le ezzel a mi Urunk. Hiszen

természetes dolog, hogy ha valaki, hát a mi Urunk tudta azt, hogy mit jelent egy nemzet életében szabad emberként cselekedni — vagy elnyomottnak lenni. S bizony nekünk hálásaknak is kell lennünk azért, hogy olyan szabad országban élhetünk, — mint az Egyesült Államok. Amire a mi Urunk Jézus Krisztus utal, az a bűn rabsága. "Bizony, bizony mondom néktek, — mondotta Jézus a felnyugtalanított zsidóknak, — hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek." Az eredeti görög szó még keményebben fejezi ki ezt, mert azt mondja, hogy aki bűnt cselekszik, rabszolgája a bűnnek: a bűn urálja, birtokolja, egészen kisajátítja a maga számára azt, aki Krisztus nélkül él. Ezért van az, hogy Isten ígéje alapján lehetnek rabszolgák szabadsághősök, akik, — miközben küzdenek egy nép politikai szabadságáért, — ők maguk nyomorult foglyai a saját bűneiknek (II. Pét. 2:19), és ugyanígy lehetnek szabad rabszolgák: akik, noha politikailag vagy társadalmilag kiszolgáltattak másoknak, lélekben azonban szabadabbak elnyomó uraiknál. (Ef. 6:5-8.)

Hogy a bűn milyen kegyetlen fogház, milyen irtózatossan könyörtelen börtönrács, — arról nemcsak az Írás értesít bennünket, hanem azt láthatjuk, sőt tapasztalhatjuk a mindennapi életben is. Bűnben szenvedő, kinlódó emberek, akik olyan tehetetlenül szenvednek az ital, a pénz, a nemiség, a hatalomvágy, a játékszenvedély, vagy más bűnök acélrácsai mögött, akik hijába fogadkoznak, hijába szedik össze minden emberi erejüket, képtelenek letörni életükről a szégyenteljes bilincseket, — mindezek letagadhatatlanul bizo-

nyítják, hogy aki bűnt cselekszik, — szolgája a bűnnek.

De ezeknek mondja az Isten Fia, a mi Megváltónk: van szabadság a számotokra. "Azért, ha a Fiu megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek." Mint a kulcsokat zörgető börtönytörő, mint a kegyelmet közvetítő levél egy szegény elítélt számára, olyan ez az üzenet a bűn- megutált, de attól szabadulni nem tudó embernek. Azért jött az Isten Fia, hogy megnyissa a börtönt és — igazán szabadokká tegyen. Nem igaz az, hogy mi menthetetlenül, reménytelenül és örökre be vagyunk zárva a bűn börtönében! De igaz az, hogy Krisztus Szabadító (Mt. 1:21) és bár szabadítása után továbbra is küzdünk a bűnnel, számolunk a támadásaival, meg-megsebez fájdalmat osztó fegyvere, de többé rabjai nem vagyunk! Ezért mondja Pál: "Annakokáért a szabadságban, amelyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg!" (Gal. 5:1) Krisztus nem kényszerít senkit sem erre a szabadságra, Ő azt mondotta: "Ha ti megmaradtok az én beszédeimben . . ." És ez a "ha" azt jelenti, hogy a mi döntésünk, a mi választásunk eredménye ez a szabadság. De ha valaki — akárki legyen is az, — bűnei börtönéből őszinte szabadulni vágyással Hozzá kiált, ahhoz Ő készséggel megérkezik szabadító hatalmával. A szó legszorosabb értelmében igaz tehát az, amit Petőfi Sándor kérdezett: "Rabok legyünk, vagy szabadok? Ez a kérdés, válasszatok?"

Szabadságszerető magyar testvérem, te melyiket választod?

Vannak emberek, akik azt gondolják, hogy a Krisztusban való élet nem szabadság, hanem rabság, s a helyett, hogy ők térték Krisztushoz, szeretnék magukhoz téríteni azokat, akik hitben élnek. Persze olyan ez, mintha valaki a rácsok mögül kiabálná, hogy ő az egyetlen szabad ember és mindenkinek a rácsok mögé kell bevonulni, hogy szintén szabad lehessen. Szánalmas jóindulatuk arra a kis mesére emlékeztet, amelyik a majomról és a halról szól. A majom tudvalevőleg, nem szereti a vizet. A víz felett lévő ágakon azonban annál inkább szeret elüldö-

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Kereszt

HOGYHA elfáradtál, hogyha elcsüggedtél, Hogyha azt hiszed, hogy nem bírod tovább, Gondolj ilyenkor a nehéz keresztfára, Amivel a Krisztus végig-végig járta A nagy Golgothát.

Ha csalódtál százszor, ha elvesztél mindent S áruló judások gunyolnak ki még; Hogyha könnyek gyűlnek mind a két szemedbe, Gondolj ilyenkor a nehéz nagy keresztre S vigaszt nyújt az ég.

Evangéliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
MichiganEntered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio**VIRÁGVASÁRNAP — HUSVÉT**

EZ ÉVBEN, kalendáriumunk szerint, Virágvasárnapja március hó 25-ére és Husvét április 1-re esik E két ünnep közötti napok, az Ur Jézus életének a legnehezebb és egyben a legfontosabb napjai voltak. Ezt a hetet Nagyhétnek is nevezzük. Tényleg nagy hét volt ez Urunknak az életében. Miután nagy és ujjongó tömeg kíséretében bevonult Jeruzsálembe, zsidó ország fővárosába, első dolgának tekintette, megtisztítani az üzérkedéssel megfertőztetett templomot. Az Ur kiűzte onnan az üzletet csináló zsidókat, a galambárusokat, a pénzváltó asztalaikat felforgatta. Kötélből ostort készített magának s azt kezében megforgatva, azt kiáltotta feléjük:

“Meg van irva, az én házam imádság házának hivatik s ti latrok barlangjává tettétek!”

Vajjon mit tenne az Ur ma, ha megjelenhetne testileg a mai keresztyéneknek a templomaiban, amikor határtalan bazározkodással, tánccal és egyéb fertőztetik meg a jó keresztyének az Istennek házáat? Biztosan kiűzné onnan ma is papostól együtt a testes keresztyéneket.

Nagy hét volt ez az Ur Jézus életében, mert ezen a héten rendelte el az Urvacsoráját. Ennek fontossága és nagysága abban áll, hogy az Ur Jézus emlékének a drága jegyei. “Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.” Megtérés és újjászületés nél-

kül az Urvacsorának nincs üdvözítő ereje, de Isten gyermekei életére nagy hatással van. Ezért kötelezi az Ur övéit arra, hogy emlékére magukhoz vegyék a szent jegyeket s hirdessék szavait a második eljöveteleig. Akik nincsenek megtérve, újjászületve, azoknak az Urvacsoráját magukhoz venni nem szabad, mert azáltal még nagyobb lelki romlást, “kárhozatot” esznek és isznak maguknak.

Nagyhét volt ez az Ur Jézus életében azért is, mert a Getsemáne kertjében a sátánnal szemben megvívta a nagyharcot s diadalt aratott a benne hívó emberek részére. Nem könnyű harc volt az. Onnan is tudjuk, mert az Ur imádsága közben, azt is mondotta: “Atyám, ha lehetséges, muljék el a pohár éntőlem . . . mindazáltal, nem az én akaratom, hanem a Tiéd legyen meg.”

Az Ur e nagy harcot érettünk vívta. A megmérhetetlen szenvedést értünk viselte s nem önmagáért. Az Irás szerint, a mi bűneinknek terhe alatt roskadt össze azért, hogy bűneinkért megváltást szerezzen. Óh, mily kevés ember érti ezt!

Nagyhét volt ez azért is, mert Jézus a legszentebb, a legigazabb és legtökéletesebb Isten-ember magát a keresztfán feláldozta a szentségtelen, Istentől elrugaskodott bűnös világért. Közönségesen azt mondjuk, Jézust megölték a zsidók és a római katonák. Ennek ellene szól az Istenről szóló tan. Jézust megölték, keresztfára feszítették, de mindez az Ő és Isten akaratával történt. Ő magát adta át, mert a bűn ilyen áldozatot követelt. Ez a nagy áldozat Istennek kifürkészhetetlen, örök terve volt, még mielőtt az ember bűnbe esett volna. Öröktől fogva való szeretettel szeretett az Isten s úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő Fiát adta, hogy ha valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök életet vegyen.” — Jan. ev. 3:16.

Ez a nagyhét a mi Nagyhétünk Bűnbánattal boruljunk le a mi Istenünk előtt és tegyünk újabb fogadást az Ő szolgálataira! Ha ez megtörténhet, boldogsággal és igaz reménységgel tekintünk a husvét ünnepe felé azzal a tudattal, hogy mi is fel fogunk támadni.

RABOK LEGYÜNK, VAGY SZABADOK?

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

géltni. Így üldögélt egy napon is, amikor észrevette a sok kisebb, nagyobb halat, ahogy a vízben ide-oda uszkálgattak. Igen megesett rajtuk a szíve. “Szegény halak, gondolta magában a majom, ezeknek mindig a vízben kell lenniük, szinte bele vannak zárva a folyóba. Nem ugrálhatnak a fa ágai között, nem lóbálhatják magukat a napsütésben, nem kergetőzhetnek a bokrok árnyéká-

ban. “El is határozta mindjárt a jószívű majom, hogy ha minden nem is segíthet, de legalább egynek ad egy kis izelítőt a boldogságból. Hirtelen belenyult a vízbe, kikapott egy halat és rátette egy vastag fa ágára. “Na, mondotta, most már te is olyan boldog lehetsz, mint én.” A hal, természetesen, hamarosan megdőglött, — mert a majom boldogsága, az ő számára halált jelentett.

Minket az Isten a Maga számára teremtetett. Mint a hal a vízben, mi csak Istenben élhetünk boldogan és megelégedetten. Krisztuson kívül a mi számunkra csak lassu pusztulás, halál várhat. Krisztus nélkül a bűn börtönének szomorú rabjai maradjunk, — Krisztusban ellenben miénk az Isten fiainak dicsőséges szabadsága. (Róm. 8:21.)

Rabság vagy szabadság? Isten eléd teszi most ezt a kérdést. Válassz!

Az élő hit nem ismer középutat!
—Tatter V.

**A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:
AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:**

Rev. ALEXANDER KINDA
1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

**MENHAZ ÉS ÁRVAÜGYI
pénztárnok:**

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

**A VAS. ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:**

Miss Katharine SZAKÁCS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.

Aggmenházunk Rovata

Vezeti PETRE M. ADALBERT lelkész.

A WATERVLIETI, Mich. Magyar Baptista Aggok és Árvák Otthona, kétség kívül, az amerikai magyar élet egyik legszebb és leghumánusabb alapítása. Ezt a gyönyörű intézetet, aminek Rev. Attila Testvéreink az igazgató gondnokai, a mi magyar baptista népünk alapította és a mai napig is az tartja fenn.

Gyülekezeteink szervezési és az egyének, országsszerte szépen és dicséretesen adakoztak évről-évre erre a célra. Szervezésünk között a Nőegyesületeinket illeti meg a legnagyobb dicséret, — Isten után a hála és köszönet, sok-sok áldozatukért. Az egyének között Vér Testvéreink adtak a legtöbbet és, ha díjazásról lehetne szó, ők vinnék el az első díjat. De nemcsak felőlük száll őszinte köszönetünk és hála, hanem mindenfelé, gyülekezeteinkhez, egyénekhez, akik a legkisebb természeti vagy pénzügyi adománnyal is hozzájárultak Aggmenházunk fenntartásához.

A legnagyobb gondot a mindennapi költségek okozzák. Ahol nagy a család, ott a költség is nagy. Pontosan nem tudom, hány öreg Testvérünkről kell a jelenben gondoskodni, a számuk mindig változik, — de azt tudom, hogy sokan vannak és a költség napról-napra nagy. Tudnunk kell, hogy kívülről semmiféle pénzügyi adományban nem részesülünk. Az egyedüli pénzforsorásunk, a baptista gyülekezeteink tagjai, barátai és azoknak az szervezési. — Mint a múltban, úgy a jelenben és jövőben is, nyissuk meg szívünket s adakozunk, hogy öreg Testvéreink, akiknek életük nagyon rövid, érezzék és tapasztalják a keresztyéni szeretet megnyilvánulását, Tegyük ezt azért is, mert konvenciói esztendőnk vége felé járunk és évi adományainknak időben a pénztárban kell lenni.

“De hála az Istennek, hogy jól lehet a bűn szolgálói voltatok, de szívetek szerint engedelmeskedtetek a tudomány azon alakjának, amelyre adattatok. Felszabadulván pedig a bűn alól, az igazságnak szolgálóivá lettetek”. Roma 6:17-18.

Mindnyájan tudjuk, ismerjük azt az életszabályt, hogy ha valami nem fejlődik, annak végre is el kell pusztulnia. Sokat foglalkozunk azzal a kérdéssel: miként lehetne nagyobb építeni ezt a kedves és szükséges intézetet? Véleményem szerint, először is szükség van arra, hogy gyülekezeteink vezetősége, az olyan magukra hagyott öregembereknek, akiknek szükségük van Aggmenházunk seítségére, — felhívja a figyelmét erre a kedves intézetre s minden alaptalan mende-monda ellenére, — meggyőzze őket arról hogy ez alkalmas és kedves Otthon részükre.

Másodszor: nagyon fontos, hogy Szövetségünk az Aggmenház minden ügyét az Igazgatóságunk vezetése mellett intézze. Azok az emberek ismerik a helyzetet legjobban. Ezért választotta a Konvenció az Igazgatóságot. Ha külön bizottságokat neveznek ki, nincs szükség Igazgatóságra!

Harmadszor: Ha nagyobb és erősebbé akarunk fejlődni, nyissuk meg intézetünk ajtóit tágabba a szegény emberek előtt faji és felekezeti különbség nélkül. Az Ur Jézus nem kérdezte a szegény betegektől azt, hogy zsidó-e vagy pogány? Ő segítségére szorult embert látott mindegyikben és mindenkin segített.

Kövessük Urunk példait s akkor — növekedünk és erősebbek leszünk!

H I R E K

SZÜZMÁRIA A LÉLEK KÖZBENJÁRÓJA ISTEN ÉS EMBER KÖZÖTT

A “Daily Express” római képviselője a múlt év december havában, azt az érdekes hírt közölte az újsággal, hogy a római Pápa három bizottságot nevezett ki teológusai közül; egyet Rómából, egyet Belgiumból és egyet Spanyolországból azzal a megbízatással, hogy tanulmányozzák a Pápa által összeállított újabb dogmát, amit “Mária univerzális közbenjáró dogmának” nevezett az egyház uralkodója. Ez új tan szerint, az Isten és az emberi lelkek között, — Mária a közbenjáró. Minden imádság, dicséret és kérelem, csak Márián keresztül juthat az Atyaistenhez.

A tudósító szerint, akár fogadja el a három bizottság az új dogmát, akár nem, a Pápa mégis törvényes egyhá-

zi tannak fogja nyilvánítani.

Ehhez az új katolikus dogmához csak annyi szavunk van, hogy: úgy mint sok más katolikus tanítás, ez is homlokegyenest ellentétben van a Biblia tanításaival. Sehol az Új-testamentomban, sem az Ur Jézus tanításai között, sem pedig az apostoli levelekben, vagy az első keresztyén gyülekezetek történelmében, egyetlen betűt nem találunk arról, hogy Máriához kellene irányítanunk imádságunkat. Sőt ellenkezőleg: mindenütt Istenhez szól az ima, az Ur Jézus Krisztus által.

Az Új-testamentom csak egy közbenjárót ismer — és ez az Ur Jézus Krisztus. Az Ur Jézus ezt tanította Önmagáról és az imádságról: “Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem én általam.” — Ján. 14:16.

Pál apostol pedig, Tim. I. 2:5 verseiben ezt örököltette meg: “Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.” Ezek az ígék a katolikus Bibliában is így vannak megírva s mégis, óh mégis merészel a Pápa ilyen s ezekhez hasonló tanokat felállítani az emberek félrevezetésére, ahelyett, hogy azt hirdetné és prédikálná Szent Péterrel: “Térjete meg és kereszteskedjete meg . . . Jézus-krisztusnak nevében és veszitek a Szentlélek ajándékát.” — Apt. Csel. 2:28.

Központi Ifjúsági Rally

Cleveland és környéki, illetve központi gyülekezeteink ifjúsága, a tavaszi, mindig sok lelki áldással megpakott közös összejövetelét, — Wadsworth, O.-ban tartja meg március hó 24-én este, szép alkalmi süsörrel.

Az ifjúságot, valamint az érdeklődő idősebb testvéreinket arra kérjük, legyenek jelen ez áldásos ifjúsági gyűlésen. Sok áldást kívánunk ifjúságunknak és általában a testvéreinknek erre a kedves gyűlésre!

FIGYELEM!

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐNK CIMÉRE küldendő . . .

SUNDAY SCHOOL CORNER

An article appearing in the United Evangelical Action for November 15, entitled "Youth and Crime in America" by Glenwood Blackmore should give us an increased zeal for making our Sunday Schools count in our communities. To give somewhat of an idea of why I say this, I will give a few quotations from that article.

"A major crime was committed every 4.3 minutes in the United States during the first half of 1953, and the year bids fair to pile up the nation's worst crime toll in history, according to J. Edgar Hoover. And America's youth is largely to blame for the increase, says the noted chief of the Federal Bureau of Investigation. The bureau has just made public its half-yearly collection of crime data showing 1,047, 290 major crimes were committed between January 1 and July 1 of this Year, an increase of 2.5 per cent over the first half of 1952 . . .

"A flood tide of teen-age offenders soon may confront the nation with a crime wave of greater overall proportions than anything known heretofore", says Mr. Hoover . . . he pointed to 'the large number of young citizens approaching the crime-committing age . . .'

"Whatever the reason, whoever is the blame more than a million children get into trouble with the police each year . . . Senator Hendrickson (chairman of a Senate judiciary committee which plans a nationwide probe of juvenile crime this fall) says that figures will soar to nearly one and a half million by 1960, even if the present rate of increase levels off."

There then fellows in the article reports of surveys which had been made in various leading cities across the nation, revealing startling figures. Then in conclusion Mr. Blackmore has this say: "Whatever the causes of the rising tide of crime and juvenile delinquency in America it is evident that the way out depends very largely on the American home and the Christian Church. The Nati-

onal Sunday School Association in its eighth annual convention in Minneapolis last month passed a resolution with teeth in it. Ways and means were proposed by which the American Sunday Schools could help combat this wave of moral turpitude. This should be but the beginning of an all out crusade of the forces of righteousness in the nation to snatch our rising generation from the maelstrom."

(To be continued.)

BARABBÁS szabadon bocsátása.

Máté 27:15-21

BARABBÁS forradalmos és gyilkos ember volt, mely oknál fogva, el lett ítélve. (Luk. 23:25.)

Pilátus zavarában nem tudott mit tenni,— ezért egymásmellé állította Barabbást és Jézust a nagy ünnepen, hogy a nép válasszon. A nép választott és pedig Barabbást választotta, a főpapok befolyására.

A következménye a választásnak rettenetes volt, mert ezzel együtt elindult az antikrisztusi szellem sötét, félelmetes folyamata.

Az Ur ártatlanságáról három tanu bizonyosságot tett . . .

Pilátus felesége, ki férjének üzent az ő látomása alapján, hogy ne ártsa magát az ártatlan ember dolgába. Maga Judás is így nyilatkozott: **Ártatlan vért ontottam.**" A római százados pedig feltekintve a keresztre, így kiáltott fel: **"Valóban Isten fia ez!"**

Barabbás tudta, hogy méltón ítéltek őt el. Ő bennünket képvisel, akik Isten igazságos ítélete alá estünk, mert vétettünk ellene. Barabbás tudta azt is, hogy az Ur Jézus ártatlan báránya az Istennek, a mi bűneinkért meghalt a Golgothán (Rom. 4, 25).

Barabbás annak is tudatában volt, hogy az Ur **őhelyette halt meg.** Ezért ő életben maradt, mert ha Krisztus meg nem hal, neki kellett volna a halál keserű fájdmát szenvedni. Ő vállalta magára az emberiség bűnét.

Barabbás azt jól tudta, hogy ő — semmivel sem járult hozzá ahhoz, hogy ő szabad legyen a szörnyű bűn-

Szemelvények

SOK EMBERNEK nem szabadna magas őrhelyen állania, ha hajlama van a széldülésre: azaz a bűnre.

AMIKOR valaki örömet élvez: adóssa vált a bánatnak. Ha pedig valaki bánatot szenved, közelebb esik az örömhöz.

AKI AZT AKARJA, hogy a béke csillaga felkeljen és ragyogjon, hogy az emberi személyiség visszanyerje méltóságát, amit kezdettől fogva az Isten adott neki: azt nem zsebredugott kézzel érhetjük el, hanem hatalmas munka és erő kifejtésével.

MILLIÓK önfeláldozása és milliók gyásza tör utat a békének, amely ott csillog a jövődőért küzdő fegyverek hegyén és amelynek reménye fázós-félénken huzódik meg mindnyájunk szívének elrejtett zugában.

AZ EMBER agya és idegrendszere csak félórát képes reagálni a beszédre. Azonban az is igaz, hogy a mások beszéde iránt mindig türelmetlenebbek vagyunk, mint a magunké iránt.

VANNAK olyan keresztyének, akik első nap észreveszik a lelki batyu terhet, de vannak olyanok is, akik éveken keresztül cipelik mielőtt tudtára ébrednének, hogy valami nagyon huzza, nyomja a szívüket.

ISTEN IGÉJE nélkül nincsen reális élet, nincs megvilágosodottság, nincs remény és nincs üdvösség sem.

SZEMKÁPRÁZTATÓ fényes templomban, üres külsőségekben, haszontalan látványosságokban, hiábavaló bőjtölésekben és az olvasók gépies lemorzsolásában Isten nem imádható.

A HATALOM csak árnyék és mégis nagy teher; szörnyű és folytogató, mint a mérges illatu virág s kegyetlen és vérengző, mint a széptestű párdúc.

AZ ÉLET a könyvhöz hasonlít, melyet a dőre ember futólag átlapoz, a bölcs azonban komolyan és figyelemmel olvassa, mert tudja, hogy csak egy alkalma van arra.

A TANÍTÁSI téren előkészület nélkül az áldozatkész fáradozások nyomán halálvirágok sem fakadhatnak. Az előkészületlenség veszedelmes ellensége az igazságnak, a jólétnek és a boldogságnak.

Beküldte: Faze.

tetéstől és éljen. Ez csupa kegyelem. A kegyelem pedig élet! Élet, amelyet Jézus érdeme által kaptunk te és én. Áldjuk ezért őt, testvérem!

—Bretz Emil

“Mondd el Jézusnak”

Mt. 14:1-12.

Igénkben Keresztelő János tanítványait a legnagyobb keserűség érte. Heródes megölte Jánost. Az ő barátjai elmentek a tömlőcbe, elhozták testét és eltemették, és azután “elmenvén megmondák azt Jézusnak”. Nagy bölcsességet mutattak ezek az egyének abban, hogy Jézushoz mentek, hogy Neki mondják el szívük nagy fájdalmát. Ugyanezt tette Mária és Mártha, mikor Lázár beteg lett és meghalt — megmondták Jézusnak. Igen jó ha van kivel megosztani örömeinket, bánatainkat. Nincs jobb vagy hűségesebb barát, akivel megoszthatunk mindent, mint Jézus Krisztus a mi Megváltónk.

Fáj a szived? Mondd el Jézusnak.
Bűnbe estél? Mondd el Jézusnak.
Megoldhatatlan problémával küzdöl? Mondd el Jézusnak.

Szeretnéd szeretteidet körülöttesd megváltva látni? Mondd el Jézusnak.

Szeretnéd háládat kifejezni, mert gyermekeid szolgálnak Istennek? Mondd el Jézusnak.

1. Jézus Krisztust érdekli a nemzet vezetőinek cselekedete is. Heródes egy király volt, vagyis egy fejlődési ember. Az ő cselekedete kihatót az egész népre. A mostani vezetők cselekedete is kihat az egész nemzetre, sőt az egész világra. — Mennyire fontos tehát, hogy mi keresztyének, mondjuk el Jézusnak helybeli és nemzetközi problémáinkat. Kérjük Istent, hogy áldja meg a vezető egyéneket oly bölcsességgel és jó indulattal, hogy lássák meg a különbséget a Keresztelő Jánosokban és a herodiásokban. Ma is sokan jobban rajongnak egy “táncért” mint az Evangéliomért.

II. Jézus Krisztust érdekli a családi dolgaink. Keresztelő János halálát a helytelen családi élet okozta. Mert megmerte mondani Heródesnek, hogy az ő családi élete nem jó, azért ölette őt meg Heródiás. Ma rengeteg kárt okoz a helytelen családi élet. Mit tegyünk? Tegyük meg mindent amit mi megtehetünk. Igyekezzünk minden jóra. De a legtöbb és legjobb — mondjuk el Jézusnak. Adjuk Néki önmagunkat,

gyermekeinket. Osszuk meg Vele terveinket, problémáinkat. Kérjük segedelmét.

III. Jézus Krisztust érdekli a mi egyéni dolgaink. Tegyük azt, amit János tanítványai tettek. Menjünk és mondjuk meg Jézusnak. Ő mindenben képes segíteni.

—M. B.

1000 KALÁSZ

Spurgeon bölcs mondásait, — mint annak idején jelentettük is, — Rev. LANT EMIL magyarrá fordította és ezen a címen jelentette meg. Rev. Lant címe: 6113 White Ave, Cleveland, O. Aki néki ír, még mindig kaphat értékes művéből, de az E. H. szerkesztősege útján is megszerezheti. Ezentul minden számunkban igyekszünk Rev. Lant fordítás aiból “mintát” közölni.

JÉZUS

HA VAN NÉV, amely kedvesebb minden más névnél, akkor a Jézus neve az. J É Z U S! Ezt a nevet zengetik a menny összes hárfái, ezt hirdeti a mennyei harangok zugása.

JÉZUS neve egyetlen szóból álló avatódal, egy kétszótagu, fenséges oratórium és az örökkévalóság összes himnuszainak, öt betűből álló dicsőneke.

JÉZUS nem arany szemcse, hanem aranytömb; mérhetetlen kincs, amelynek sem mennyben, sem földön párja nincsen.

JÉZUST aki látta, látta a napot s ennek előtte, pislogó mécsest látott csupán.

JÉZUSNAK egyetlen szavát többre becsülöm az emberi okoskodások egész halmazánál, — akármennyire meggyőzőnek hangzik is azok érve-lése.

JÉZUS ahol jelen van, ott . . . fel-lángol a szeretet.

Hamis próféták

Máté 7. 15:20

Minden időben voltak próféták. Hamis és igaz próféták vannak. Bá-lám is ilyen hamis próféta volt. Ezek hivatkoznak Istenre, de a gonosz lélek szolgálatában állanak. Jeremiás 23, 16-17 és 25. verse tanácsolja, hogy ilyenekre ne hallgassunk.

Mi a próféta? Szószóló. Igaz próféta Isten szószólója, ki Isten szellemétől van inspirálva, II. Péter 1-21 vers. Hamis próféták a hazugság atyjának, a Sátánnak a szószólói. I. Ján. 4, 1, 3, 6. Igaz próféták mindenkor üldözött emberek voltak, de a próbában hűséges lelkek, kik önzetlenül az Ur ügyét tartották szemük előtt.

Komoly figyelmeztetést intéz az Ur az ő gyermekeihez, mondván: “Őrizkedjétek!” 15. v. A hamis próféták különösen az utolsó időkben lépnek fel tömegesen és csodákat is tesznek, mely által sokakat elhitetnek. Máté 24, 11. v.

A hamis próféták ismertető jelei. “Gyümölcsseiről ismeritek meg!” Ezt nem könnyű megkülönböztetni, mert bárány bőrből jelennek meg és a világozóság angyalának a képében jönnek. Életük fáján a gyümölcsöket kell megfigyelni és nyilvánvalóvá lesz életük és kilétük.

Nincs összhangban prófétálásuk Isten szavával. A dicsőséget nem Istennek adják, hanem önmagukat dicsérik. Nem az ajtón mennek be a juhok aklába. Más utat keresnek és ezért hamisoknak nevezi őket az Ur. Judás első levelében leleplezi őket az ige, 16-19 versig. “Ezek zugoló-dók, panaszkodók, kevélyek, maguk kívánsága szerint járók — különszadnak — érzékiek — kikben nincsen Szentlélek!”

Becsüljük az igazi prófétákat és óvakodjunk a hamis prófétáktól. Ha nincsen talentumunk őket felismerni, hallgassunk azokra, akiknek van ajándékuk őket felismerni, hogy Istentől vannak-e. Ha valaki mégis a hamis próféták után mennek, azért mennek, mert nem közölünk valók. I. Ján. 2:19. “Ha közölünk valók lettek volna, velünk maradtak volna”.

Az Ur adjon nekünk józanságot és bölcsességet a gonosznak felismerésére és attól való őrizkedésre!

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CAMBELL, OHIO.

ITTEN kedvesen vettük, hogy több helyről, ha későn is,—de bejelentették lapunk olvasóinál karácsonyi örömeiket. Így ez a krónikás is kedvet kapott, hogy legalább röviden, tegyen említést az itteni körben lezajlott szent örömről, az ünnepek o-latt. Különben is hangsúlyozni szokás, . . . hogy karácsony áldásos voltát ki kellene terjeszteni az egész évre. Ideálisan: a friss hír a legérdekesebb, ezt mindenki tudja, de amikor nem sikerül melegében közölni . . . késve, a másik legjobb módja.

Karácsonyi program. December 25-ike estéjén dus programot élvezett a szépszámú közönség. A szavaltatok közt több zeneszámmal szerepelt a kis zenekarunk és külön: Szabó Edward tv. megható cselló szólóival emelte a műsor értékét. Kiválóan sikerült az Ur dicsőségére a "The Light in my Window" című csoportmű, mely egyben szívét is képezte az emlékezetes estének.

Kántálás. Egy csoport, nagyobb részben ifjak, ismét utrakeltek és az alkalmi dalmokkal sok örömet szereztek. Némely barátkozó lelkek, öröm- és méltányló könynyekre fakadtak.

Imahét. Megtartottuk itt is az Imahetet, többnyire házaknál és szerdán este. az imaház főtermében. A házi összejövetelek egyrésze hittestvéreinknél és a másik része barátainknál tartatott. Mindenütt áldást élveztek a megjelenők.

Választások. Az újévi választások is békességben mentek végbe.

Fajközi vasárnap. Ez február 12-én volt megtartva. Mrs. Jesse D. Gathright, a helyi Christian Center egyik szerezcsen munkása beszélt délelőtt. Beszéde előtt férje vezetett buzgó imában. Szónokunk előadásának szívet Csel. 17:25 verse képezte és annak főleg ez a mondata: "az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette." Könnyekig megindulva fejezte be elmélkedését.

BUCSUZÁS. Rev. és Mrs. Poe és serdülő leánykájuk, Betty Jane, február 19-én vettek búcsút gyülekezetüktől. Poe tv. búcsubeszéde után, ünnepség keretében ültünk asztalokhoz. Az itteni Christian Center direktorának és családjának munkáját többen értékelték, találó beszédekben. Kö-rünkben a felnőttek angol osztályát tanították.

BRIDGEPORT, CONN.

Gyülekezeti életünkben a lelki örömeket és áldást nem engedjük befejeződni a Karácsony és Újév rendkívüli mozgalmával. Örömről a magaslatokig szárnyalt, amikor egy ifju pár: fogorvos és tanítónő a felesége elfogadták az Ur Jézus Krisztust mint személyes Megváltójukat és követték Őt bibliai keresztségben. Dr. és Mrs. Speiser és két gyermekük a múlt nyáron kezd-

tek gyülekezetünkbe járni. A nő római katolikus volt, a férje nem tartozott egy vallásfelekezethez sem. Mikor velünk voltak egypár hónapig, annak a vágnak adtak kifejezést, hogy szeretnének tagok lenni, mert igen tetszik nekik a mi gyülekezeti életünk és, ami még fontosabb, nagyon meghatotta őket az ő korukban levő ifju szülők egyéni és családi keresztyéni élete. Mikor megmondottuk nekik, hogy csak megtérés és bibliai alámerítkezés után lehetnek tagok, a nő azonnal azt mondotta: "A megtérést megérttem, de hogy én alámerítkezzem, az lehetetlen és arra nincs szükségem." Válaszunk erre az volt, hogy "Ne engedje, hogy valaki rábeszélje, hogy alámerítkezzen, de ha egyszer Isten Lelke megérteti vele, hogy igenis, az szükséges, ne engedje, hogy valaki lebeszélje."

Egypár hónap múlva jöttek mind a ketten és kérték a bibliai keresztséget és január 22-én a délelőtti istentiszteletünkkel kapcsolatban szép bizonyosságot tettek Krisztusban való igaz hitükről. Persze, azt sajnáljuk, hogy még azon a héten el kellett, hogy menjenek városunkból, mert a fiatal orvost behívta az Ország az Air Force szolgálatába és most már, mint kapitány folytatja fogorvosi hivatását.

Sajnáljuk, hogy nincsenek gyülekezetünkben, de örülünk annak, hogy benn vannak Isten Országában. Úgy elmehettek volna, hogy többet nem hallunk felőlük, de nem mentek el, mielőtt Istennel rendbe nem jöttek. Utolsó szavuk az volt: "Az egész városban a legnehezebb elválni a gyülekezettől. Azt elmondani nem lehet, hogy mit jelent az ő családi életükben az ő "új vallásuk." Uram, tartsd meg őket és használjad szent kezeidben eszközül, mások megtérésére is.

Február 19-én pedig a nemzetközileg híres Csehy Musical Messengers örvendeztetett meg bennünket gyönyörű, lélekemelő zenei előadásaikkal. Velünk voltak délelőtti és esteli Istentiszteleteinken és ezen kívül délután egy koncertet is tartottunk, amelyen 152-en voltak jelen. A Csehy testvérek áldásos munkát végeznek az egész országban s a külföldön is. Heti vagy hosszabb evangélizálásokat tartanak, amikor a helybeli vagy különböző vendégpredikátorok hozzák az Ur üzenetét. Imádkozzunk értük.

Mi tudjuk azt, hogy "minden jó adomány és tökéletes ajándék Istentől származik" és a múlt áldásaiért és a jövő igéreteiért az Istené legyen minden dicséret és felmagasztalás. Nála nélkül mi semmit nem tehetünk, de Vele mindenképpen lehetségesek nekünk. Engedjük, hogy használjon bennünket szent akarátának teljesítésében. Imádkozzunk és igyekezzünk, hogy minden gyülekezetben legyen megtérés a reánk következő szent hetekben. Az üzletek készülnek "aratni." Mennyivel inkább nekünk kell készülnünk és dolgoz-

A GYUJTOGATÓ FIA

Irta: CSOPJÁK Attila

31-ik folytatás.

— Ez az eleség a kutyáké legyen, ebbe a borba ne mártsa senki a száját többé, vége szakadjon a komédiának. Maga pedig apámuram, készüljön és hordjuk irhánkat a piszok eme tanyájáról!

— Lajos, Lajos, megbolondultál!

— Meg én, hogy bokrétának akar-tam leszakasztani másnak hervadt virágját. Aki elhervasztotta, hordja is, én csak mélyebbre taposom a sárba.

— De már öcsém, kikérem magamnak az efféle garabonciát — szólt közbe izgatottan Csömöri — becsületes volt a házam és családom mindig, az is marad.

— Majd megvállik, amit én be nem várok, érti kelmed? Tartsa meg a leányát annak, aki lecsókolta, nekem ugyan nem kell, ha aranyból volna is.

A legény nagy csetepatét rögtönzött s talán szomorú következményekkel járt volna szeleskedése, ha a jelenlevő értelmes és józan emberek le nem csendesítik. Így azonban sikerült őt némileg lecsillapítani s ő azután apjával és földieivel rövidebb időzés után kissé békésebb hangulatban elbúcsúzva távozott.

Hanem már kora reggel rossz hír kelt szárnyra a faluban. Azt sugták-bugták, hogy Boriska nem közönséges rosszullétből ájult el, hanem más okozta hirtelen változását, amit Lajos észrevett. Hogy a szelid erkölcsű leány pártája nincsen rendében, szóval olyanfélét emlegettek, ami egy leány becsületébe vág.

Elég sajnos tulajdonságuk az embereknek a rossznak könnyű elhívése, mert többen veszik azt készséggel be, mint a jót. A káröröm befészkel magát az emberek szívébe; gonosz híren kapva-kapnak a fülek és gyorsan terjesztik a nyelvek.

nunk, hogy a megérett gabonából takarjunk Isten csűrjébe. "Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké." — Dán: 12:3.

M. W. B.